

I sag 803/79

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af undersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Paris er indgivet til Domstolen for i den straffesag, som er iværksat for nævnte dommer, mod

GÉRARD ROUDOLFF,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Kommissionens forordninger nr. 2010, 2243, 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 (EFT L 209, s. 34; EFT L 238, s. 31; EFT L 271, s. 52; EFT L 283, s. 18; EFT L 311, s. 38; EFT L 327, s. 7; EFT L 341, s. 38) og nr. 180, 494 og 735/75 (EFT L 20, s. 11; EFT L 53, s. 39; EFT L 73, s. 29) om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød, med henblik på spørgsmålet, om der kan ydes eksportrestitutioner til stykker af udbenet, frosset oksekød, benævnt kindkød, slag og skank, ikke emballeret hver for sig,

afsiger

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden A. Touffait, dommerne P. Pescatore og O. Due,

generaladvokat: H. Mayras

justitssekretær: J. A. Pompe, assisterende justitssekretær

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de anbringender og argumenter, der er fremsat i medfør af artikel 20 i statuten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

1. Selskabet Multi-Agra, som sigtede i hovedsagen, G. Roudolff, er direktør og

bestyrelsesformand for (président-directeur général), foretog i tidsrummet fra den 27. august 1974 til den 8. april 1975 angivelse til toldmyndighederne af 704 390 kg udbenet oksekød, som udførtes til Grækenland, og modtog herfor 3 358 209, 85 FF i eksportrestitution.

2. Toldmyndighederne konstaterede imidlertid, at det kød, som Multi-Agra udførte, bl.a. bestod af kindkød, skank og slag, som efter toldmyndighedernes opfattelse ikke gav ret til eksportrestitution i medfør af fællesskabsbestemmelserne. Toldmyndighederne gjorde derfor gældende, at der var sket en overtrædelse af artikel 426, stk. 5, i den franske toldlov (Code des douanes) (om svingagtige angivelser, som har til formål eller til følge, at der opnås en gevinst ved udførsel).

3. Efter G. Roudolff's opfattelse gælder reglen om, at der ikke kan ydes eksportrestitution til kæber, slagteaffald, slag og skank, kun, hvis de nævnte stykker er emballeret hver for sig, og han har gjort gældende, at undersøgelsen af de pågældende udførsler viser, at kartonerne indeholdt hele udbenede forpartier, uden at det i øvrigt blev godtgjort, at de pågældende stykker, da de blev nedlagt i kartonerne, var emballeret hver for sig.

4. Ved kendelse af 7. november 1979 har undersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Paris udsat sagen og har i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen følgende spørgsmål med anmodning om præjudiciel afgørelse:

»Gav de i position ex 02.01 A II a) 2 dd) ccc) i den fælles toldtarif anvendte udtryk i 1974 og 1975 mulighed for at betragte følgende eksporterede

produkter som omfattet af denne position: kartoner indeholdende forstykker af udbenet, frosset oksekød, herunder visse stykker benævnt: kindkød, slag og skank, idet sidstnævnte stykker ikke var emballeret hver for sig, og gav de nævnte udtryk mulighed for at yde eksportrestitution for produkterne i henhold til de af Rådet for De europæiske Fællesskaber udstedte forordninger (EØF) nr. 805/68 og nr. 885/68?»

5. De produkter, for hvilke der i det pågældende tidsrum kunne ydes eksportrestitutioner, var opregnet i bilag til Kommissionens forordninger nr. 2010, 2243, 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 (EFT L 209, s. 34; EFT L 238, s. 31; EFT L 271, s. 52; EFT L 283, s. 18; EFT L 311, s. 38; EFT L 327, s. 7; EFT L 341, s. 38) og nr. 180, 494 og 735/75 om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød (EFT L 20, s. 11; EFT L 53, s. 39; EFT L 73, s. 29).

6. I den franske version af forordningerne nr. 2010/74 og nr. 2243/74 var den omtvistede position affattet således:

»ex 02.01 A II a) 2.:

Viandes comestibles de l'espèce bovine domestique, congelées:

...

dd): autres:

ex 22: Morceaux désossés, à l'exception des joues, des abats, du flachet et du jarret, emballés séparément:«

...

I de italienske, nederlandske, tyske, engelske og danske versioner af samme forordninger var ordlyden som følger:

»...

Pezzi disossati, esclusi le guance, le frat-taglie, la pancia, la tibia e il muscolo aderente, confezionati separatamente.«

»...

Delen, zonder been, met uitzondering van kopvlees, slachtafvallen, de vang en de schenkel, afzonderlijk verpakt.«

»...

Teilstücke ohne Knochen, mit Ausnahme von Kopffleisch, Schlachtabfällen, Fleisch- und Knochendünnung und die Hesse, getrennt verpackt.«

»...

Boned or boneless, excluding the chaps, the offals, the thin flanks and the skin, packaged separately.«

»...

Udbenet med undtagelse af kæber, slag-teaffald, slag og skank, stykkerne emballeret hver for sig«.

I den franske version af forordningerne nr. 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 og nr. 180, 494 og 735/75 anvendtes følgende formulering:

»...

Morceaux désossés:

— à l'exception des joues et des abats pour les exportations a destination des États-Unis

— à l'exception des joues, des abats, du flanchet et du jarret, emballés séparément, ...«

7. Forelæggelseskendelsen er registreret på Domstolens justitskontor den 12. november 1979.

I henhold til artikel 20 i statuten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af EF-Kommissionen ved R. Wainwright, som befuldmægtiget, bistået

af F. Lamoureux, begge Kommissionens juridiske tjeneste.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 13. februar 1980 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1, besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

II — Skriftligt indlæg for Domstolen, indgivet af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Indledningsvis har Kommissionen — i forbindelse med henvisningen til den fælles toldtarif i det præjudicielle spørgsmål — anført, at sagen skal afgøres på grundlag af bestemmelserne inden for landbrugsområdet om restitutioner ved eksport af oksekød.

Kommissionen har derfor foreslået følgende omformulering af det præjudicielle spørgsmål:

»Gav betegnelsen af de varer, der henhørte under position ex 02.01 A II a) 2 dd) ex 22 i bilaget til Kommissionens forordninger om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød, i 1974 og 1975 mulighed for at betragte følgende eksporterede produkter som omfattet af denne position: kartoner indeholdende forstykker af udbenet, frosset oksekød, herunder visse stykker benævnt: kindkød, slag og skank, idet sidstnævnte stykker ikke var emballeret hver for sig, og gav betegnelsen mulighed for at yde eksportrestitution for produkterne i henhold til Rådets forordninger af 27. og 28. juni 1968, nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT 1968 I, s. 179) og nr. 885/68 om de alminde-

lige regler for ydelse af eksportrestitutioner for oksekød og om kriterierne for fastsættelse af disse restitutionsbeløb (EFT 1968 I, s. 229).«

Ifølge Kommissionen kan der efter en sproglig fortolkning af den franske version af forordningerne om fastsættelse af eksportrestitutionerne ikke være tvivl om, at ordene »emballés séparément« knytter sig til »viandes désossées« Hvis de skulle knytte sig til kæber, skank og slag, skulle der ikke have været komma mellem »jarret« og »emballés séparément«. Kommissionen har anført, at et tillægsord, der knytter sig til flere navneord, ifølge de syntaktiske regler ikke må være adskilt fra det sidste navneord ved et komma, medmindre der findes en anførende sætning mellem de to ord.

Det samme kan ifølge Kommissionen også siges at gælde for den italienske, nederlandske og tyske version. Kun den danske og den engelske version kan efter dens opfattelse siges at være uklar på dette punkt.

Kommissionen har dernæst anført, at pos. 02.01 i den fælles toldtarif ikke alene omfatter kød, men også slagteaffald. Når slagteaffald, som er nævnt i den fælles toldtarif, ikke er medtaget i underposition 02.01 A II a) 2, som denne er anført i forordningerne om eksportrestitutioner, er dette udtryk for, at hensigten med sidstnævnte fællesskabsbestemmelse har været, at der ikke skulle ydes restitution til dette produkt.

Til støtte for det modsatte resultat kan man efter Kommissionens opfattelse ikke

henvise til ordlyden af en underinddeling af positionen, nemlig »Udbenet med undtagelse af kæber, slagteaffald, slag og skank, stykkerne emballeret hver for sig«. En sådan underinddeling er alene en mere begrænset beskrivelse eller definition af de produkter, der henhører under positionen. Efter Kommissionens opfattelse er der ingen tvivl om, at bestemmelseernes opbygning logisk fører til den konklusion, at de ikke går ud på, at slagteaffald — i medfør af en underinddeling af en position — igen kan henregnes til kød, for hvilket der kan ydes restitution, når det af selve positionens ordlyd udtrykkeligt fremgår, at der ikke kan ydes restitution til slagteaffald.

Kommissionen har endvidere anført, at også bestemmelseernes formål giver støtte for, dels at kæber, slagteaffald, slag og skank skal være undtaget, dels at bestemmelsen om emballering hver for sig kun skal gælde de udbenede stykker.

Ifølge Kommissionen skal der i henhold til fællesskabsbestemmelserne nemlig kun ydes eksportrestitutioner til udskæringer af en vis kvalitet. Der tænkes ikke i denne forbindelse på kæber, slagteaffald, slag og skank, som er bestemt til forarbejdning, og som der i Fællesskabet traditionelt er store anvendelsesmuligheder for, således at der ikke er anledning til at yde eksportrestitution herfor.

Kommissionen har fremhævet, at der i hvert fald for slag og skank stadig ikke kan ydes restitution, hvilket udtrykkeligt fremgår af forordningerne om fastsættelse af restitutionerne. F. eks. er affattelsen af position ex 02.01 A II b) 4 ex bb) i forordning nr. 2373/79 af 26. oktober 1979 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødsektoren EFT L 272, s. 11) således fuld-

stændig klar: »Kød af hornkvæg: Frosset ... Udbenet, med undtagelse af slag og skank: I stykker, hvert stykke emballeret for sig«.

Kommissionen har dernæst anført, at det forhold, at betingelsen om, at hvert stykke skal være emballeret for sig, kun gælder for de udbenede stykker, er begrundet i helt åbenbare hensyn i forbindelse med kontrollen af kvaliteten af de udførte varer. De udbenede stykker er små, og det er efter indfrysningen praktisk talt umuligt at skelne dem fra hinanden.

Kommissionen har endelig anført, at netop det forhold, at stykkerne af kontrolhensyn skal være emballeret hver for sig, viser, hvor ulogisk det ville være, hvis der skulle kunne ydes restitution for kæber, slagteaffald, skank og slag, i det omfang stykkerne ikke var emballeret hver for sig. Dels ville denne opfattelse indebære, at der ikke kunne foretages en egentlig kontrol med de udbenede stykker, idet betingelsen om, at stykkerne skal være emballeret hver for sig, hvis den skulle gælde kæber, slagteaffald, skank og slag, ikke kunne gælde de udbenede stykker, dels ville det være umuligt at kontrollere, om de nævnte stykker — kæber, slagteaffald, slag og skank — ikke var blandet med en hvilken som helst anden form for kød. Efter Kommissionens opfattelse ville det standpunkt, som sigtede har gjort gældende, medføre, at enhver kontrol af eksporteret frosset kød ville blive praktisk talt umulig, hvilket helt åbenbart er det modsatte af, hvad der har været tilsigtet med fællesskabsbestemmelserne.

Sammenfattende har Kommissionen foreslået, at det præjudicielle spørgsmål besvares således:

»Betegnelsen af de varer, der henhørte under position ex 02.01 A II a) 2 dd) ex

22 i bilaget til de kommissionsforordninger om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød, som var gældende mellem august 1974 og april 1975, skal fortolkes således, at der kun kunne ydes restitution for eksport af stykker af frosset, udbenet oksekød, der var emballeret hver for sig, men ikke for kæber, slagteaffald, slag og skank.«

III — Mundtlig forhandling

1. Som svar på et spørgsmål fra Domstolen har Kommissionen anført, at ordene »stykkerne emballeret hver for sig« i andet led af den omtvistede underposition, som denne er affattet i forordningerne nr. 2538, 2645, 3084 og 3205/74 samt nr. 494 og 735/75, ifølge en sproglig fortolkning knytter sig til »udbenet« og ikke til de produkter, der er nævnt i det pågældende led.

Domstolen har ligeledes spurgt, med hvilken begrundelse Kommissionen i de forordninger, der er nævnt i Domstolens første spørgsmål, ikke medtog en bestemmelse om, at produkter, som eksporteredes til De forenede Stater, skulle være »emballeret hver for sig«.

Kommissionen har i denne henseende fremhævet, at udførelsen af oksekød fra Fællesskabet til De forenede Stater altid har været af meget ringe omfang. Der stilledes af følgende grunde ikke krav om, at stykkerne skulle være emballeret hver for sig:

— dels gennemfører de amerikanske myndigheder en meget streng kontrol af indført oksekød, hvorved risikoen for bedragerier undgås,

— dels er restitutionsbeløbene for eksport til De forenede Stater langt lavere end restitutionerne for eksport til andre tredjelande, for hvilke der stadig stilles krav om, at stykkerne skal være emballeret hver for sig. Som følge af de lave restitutionssatser kunne der eksporteres små mængder oksekød, herunder også skank og slag, uden risiko for fordrøjninger i samhandelen.

2. I retsmødet den 27. marts 1980 er der fremsat mundtlige indlæg af Gérard Roudolff ved advokat P. Abensour, Paris, og af Kommissionen ved F. Lamoureux, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget.

3. Gérard Roudolff, som ikke har indgivet skriftligt indlæg, har i retsmødet bestridt Kommissionens fortolkning af de forordninger, der er nævnt i punkt 1. Han har anført, at ordene »stykkerne emballeret hver for sig« i underpositio-

nens andet led som affattet i disse forordninger knytter sig til de produkter, der er nævnt i det pågældende led. De øvrige forordninger, som var i kraft i det pågældende tidsrum, skal efter hans opfattelse fortolkes på samme måde, idet bestemmelserne i de forordninger, der er nævnt i punkt 1, ikke indebar en ændring, men kun var udtryk for, at man ønskede at opnå en redaktionel forbedring.

Gérard Roudolff har endvidere anført, at hans fortolkning støttes af, at der i de forordninger, der er nævnt i punkt 1, ikke stilledes krav om, at stykkerne i forbindelse med eksport til De forenede Stater skulle være emballeret hver for sig.

Gérard Roudolff har endelig anført, at de produkter, der blev udført, ikke var af ringe kvalitet, og at der heller ikke var tale om små stykker.

4. Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 22. maj 1980.

Præmisser

- 1 Ved kendelse afsagt den 7. november 1979, indgået til Domstolen den 12. i samme måned, har undersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Paris i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af position ex 02.01 A II a) 2 dd) ex 22 som anført i bilagene til Kommissionens forordninger om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød i tidsrummet fra august 1974 til april 1975.

- 2 Spørgsmålet er stillet i forbindelse med en retslig forundersøgelse mod direktøren og bestyrelsesformanden (président-directeur général) for et fransk selskab, som sigtes for i det nævnte tidsrum at have givet falske oplysninger for at få udbetalt restitutionsbeløb for eksport af udbenet, frosset oksekød til Grækenland. Toldmyndighederne konstaterede, at de eksporterede partier indeholdt kindkød, skank og slag, hvortil der efter deres opfattelse ikke kunne ydes restitutioner i medfør af de nævnte forordninger.

- 3 Sigtede i sagen for den nationale ret har bestridt rigtigheden af denne fortolkning. Han har gjort gældende, at det kun var udelukket at udbetale eksportrestitutioner for de pågældende produkter, såfremt stykkerne havde været emballeret hver for sig.

- 4 Den forelæggende rets spørgsmål går ud på, om de udtryk, der anvendtes i position ex 02.01 A II a) 2 dd) ex 22 i bilaget til Kommissionens forordninger nr. 2010, 2243, 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 (EFT L 209, s. 34; EFT L 238, s. 31; EFT L 271, s. 52; EFT L 283, s. 18; EFT L 311, s. 38; EFT L 327, s. 7; EFT L 341, s. 38) samt nr. 180, 490 og 735/75 (EFT L 20, s. 11; EFT L 53, s. 39; EFT L 73, s. 29) om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød, gav mulighed for at betragte følgende eksporterede produkter som omfattet af denne position: kartoner indeholdende forstykker af udbenet, frosset oksekød, herunder visse stykker benævnt: kindkød, slag og skank, idet sidstnævnte stykker ikke var emballeret hver for sig, samt om de nævnte udtryk gav mulighed for at yde eksportrestitution for produkterne.

- 5 I det tidsrum, sagen angår, fandtes der to versioner af den omtvistede underposition, hvoraf den første fandtes i forordningerne nr. 2010 og 2243/74 og havde følgende ordlyd på de seks fællesskabssprog:

»...

Morceaux désossés, à l'exception des joues, des abats, du flanchet et du jarret, emballés séparément:«

»...

Pezzi disossati, esclusi le guance, le frattaglie, la pancia, la tibia e il muscolo aderente, confezionati separatamente.«

»...

Delen, zonder been, met uitzondering van kopvlees, slachtafvallen, de vang en de schenkel, afzonderlijk verpakt.«

»...

Teilstücke ohne Knochen, mit Ausnahme von Kopffleisch, Schlachtabfällen, Fleisch- und Knochendünnung und die Hesse, getrennt verpackt.«

»...

Boned or boneless, excluding the chaps, the offals, the thin flanks and the skin, packaged separately.«

»...

Udbenet med undtagelse af kæber, slagteaffald, slag og skank, stykkerne emballeret hver for sig«.

- 6 I den anden version, som fandtes i forordningerne nr. 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 samt 180, 494 og 734/75, blev ordlyden på samtlige sprog ændret på samme måde. Denne anden version havde følgende ordlyd:

»...

Udbenet:

— med undtagelse af kæber og slagteaffald, for eksport til De forenede Stater

— med undtagelse af kæber, slagteaffald, slag og skank, stykkerne emballeret hver for sig, . . .«

- 7 Ud fra et sprogligt synspunkt er spørgsmålet, om ordene »stykkerne emballeret hver for sig« refererer sig til »udbenet«, eller om de derimod knytter sig

til undtagelsen vedrørende kæber, slagteaffald, slag og skank. Selv om de forskellige versioner, navnlig hvad angår tegnsætningen, grammatisk set udviser træk, som synes at tale for den første af disse fortolkninger, er passagen dog, når den læses i sammenhæng, stadig flertydig. Det skal derfor på baggrund af bestemmelsernes formål afgøres, hvilken funktion ordene har.

- 8 I denne henseende har Kommissionen i sine indlæg påpeget, at der i henhold til fællesskabsbestemmelserne kun kan ydes eksportrestitutioner for udskæringer, som har en vis kvalitet. Dette er ikke tilfældet for kæber, slagteaffald, slag og skank, som benyttes til forarbejdning, og som der i øvrigt til denne brug er store anvendelsesmuligheder for i Fællesskabet. Af disse grunde er der således ingen anledning til at yde eksportrestitutioner herfor. Da de udbenede stykker desuden er små, og det efter indfrysningen er praktisk talt umuligt at skelne dem fra hinanden, er det af kontrollensyn nødvendigt, at hvert stykke emballeres for sig.
- 9 Domstolen finder, at Kommissionen klart har påvist begrundelsen for kravet om særskilt emballering, nemlig at det skal lette kontrollen, og at det derfor skal gælde alle stykker, for hvilke der kan ydes restitutioner. Dette findes så meget mere berettiget, som den fortolkning, hvorefter ordene »stykkerne emballeret hver for sig« skulle referere sig til undtagelsen, ikke kan give disse ord en rimelig funktion. Den ville føre til, at der kun kunne ydes restitutioner for kæber, slagteaffald, slag og skank, når tilstedeværelsen af disse stykker var skjult men ikke, når tilstedeværelsen af stykkerne let kunne konstateres, hvilket ikke kan tjene nogen fællesskabsinteresse.
- 10 Det forelagte spørgsmål må derfor besvares således, at de udtryk, der anvendtes i position ex 02.01 A II a) 2 dd) ex 22 i bilaget til Kommissionens forordninger nr. 2010, 2243, 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 samt nr. 180, 494 og 735/75 om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød, ikke gav mulighed for at betragte eksport af forstykker af udbenet, frosset oksekød benævnt: kindkød, slag og skank, som omfattet af beskrivelsen, og at udtrykkene ikke gav mulighed for at yde eksportrestitutioner for produkterne.

Sagens omkostninger

- 11 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres; da sagens behandling i forhold til sigtede i hovedsagen udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af undersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Paris ved kendelse af 7. november 1979, for ret:

De udtryk, der anvendtes i position ex 02.01 A II a) 2 dd) ex 22 i bilaget til Kommissionens forordninger nr. 2010, 2243, 2538, 2645, 2943, 3084 og 3205/74 samt nr. 180, 494 og 735/75 om fastsættelse af restitutioner ved eksport af oksekød, gav ikke mulighed for at betragte eksport af forstykker af udbenet, frosset oksekød benævnt: kindkød, slag og skank, som omfattet af beskrivelsen, og udtrykkene gav ikke mulighed for at yde eksportrestitutioner for produkterne.

Touffait

Pescatore

Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 19. juni 1980.

A. Van Houtte

Justitssekretær

A. Touffait

Formand for anden afdeling